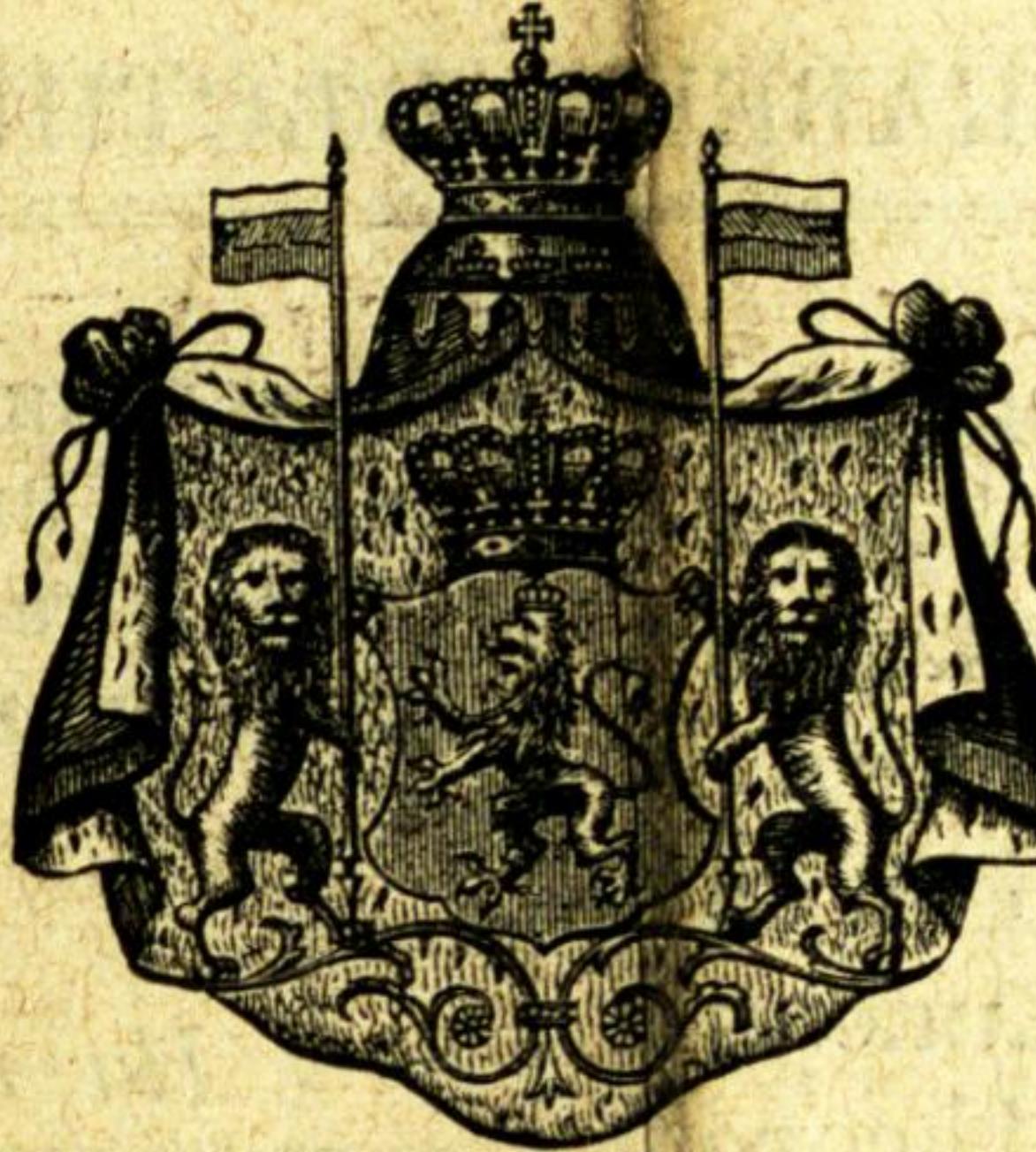

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТНИКъ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТНИКъ

издада

ва сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ГОД. IV.

СОФИЯ, вторникъ 20 априли 1882.

БРОЙ 40.

ЗА ВСЯКАВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢстникъ се испраща до Администрацията му.

ОФФИЦИЈАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Виена 30 априли (н. с.) 1882 г.

София Министру Начовичу.

Твърдъ много съмъ трогнатъ отъ поздравленията, които Министритъ и Предсъдателъ на Държавни Съвѣтъ Ми отправиха по случая годовщина на възлизанието Ми на Прѣстолът. Богъ да Ни помогне въ дѣлото, наченато за славата и успеха на България.

АЛЕКСАНДРЪ

Виена 30 априли (н. с.) 1882 г.

София Министру Желѣзковичу.

Дълбоко съмъ трогнатъ отъ поздравленията на Министритъ, Софийски гарнизонъ и населението, отправени по случая годовщина на възлизанието Ми на Прѣстолът. Поръчамъ Ви да обявите най-гласно прѣзъ „Държавенъ ВѢстникъ“ Моята душевна благодарност.

АЛЕКСАНДРЪ.

Телеграмма, отправена до Негово Височество князя въ Виена отъ Намѣстничеството, по случаи годовщината на възшествието на Прѣстола на Негово Височество.

Имаме благоощастие да подвергнемъ предъ стъпните на Ваше Височество нашите най сърдечни и най смиренни поздравления по случаи годовщината на възшествието на Ваше Височество на Български Прѣстолъ и да Ви увѣримъ въ нашата дълбока преданность. Всевишний да защити Ваше Височество за щастието и благодеинствието на България.

Генералъ-Майоръ Лѣсовой.

Предсъдателъ на Държ. Съвѣтъ Т. Икономовъ.

Министъръ на Вхѣтрѣшнитѣ Дѣла Начовичъ.

Министъръ на Правосъдието Теохаровъ.

Министъръ на Финанситѣ Желѣзковичъ.

Министъръ на Просвѣщението Иречекъ.

Телеграмма отправена до Негово Височество князя въ Виена отъ управляющій Военното Министерство Г. Генералъ Майоръ Лѣсовой, по случаи годовщината на възшествието на Прѣстола на Негово Височество.

Подиръ молебенътъ, който се отслужи на Александровската площадь, една парада отъ Софийски гарнизонъ и отъ 3-та батерия се извърши отъ мене. Честитъ съмъ въ този случай да поднесѫ на Ваше Височество най смиренниятъ поздравления отъ страна на цѣлата Ви войска. Да живѣе Ваше Височество.

Управляющій Военното Министерство
Генералъ-Майоръ Лѣсовой.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

На 9 априли Негово Височество благоволи да приеме въ аудиенция Секретаря на Германската Легация въ Букурещъ Г. Графъ Лайденъ, Министра на Войната Генерала Крилова и Капитанъ Шепелъ.

На 10 априли представи се на рѣдовна аудиенция за докладъ Министра на Правосъдието Г. Теохаровъ.

Същия ден имахъ честта да бѫдатъ приети въ аудиенция, Французский Дипломатический Агентъ Г. Шеферъ, Министра на Вхѣтрѣшнитѣ Дѣла Г. Начовичъ, Предсъдателя на Държавни Съвѣтъ Г. Т. Икономовъ, Подпредсъдателя на Държавни Съвѣтъ Г. Грековъ, Директора на Общитетъ Сгради Г. Кониткинъ, Съвѣтника при Министерството на Финанситѣ Г. Кене и Софийский градски кметъ Г. Хаджиеновъ.

Вечеръта имахъ честта да обѣдватъ съ Негово Височество Французский Дипломатический Агентъ Г. Шеферъ, Г. Хароверъ, Представителъ на Агенцията Хавасъ Г. Естиниардъ, Канцелерина на Французското Дипломатическо Агентство Г. Пелегрини, Съвѣтника при Министерството на Финанситѣ Г. Кене, Съвѣтника за телеграфитѣ Г. Леклеръ и Началника на Кабинета Д-ръ К. Стоиловъ.

На 11 априли Негово Височество благоволи да приеме въ особенна аудиенция, Руский Дипломатический Агентъ Г. А. М. Хитрово и Руский Генералъ Консулъ въ Пловдивъ Г. Кребелъ.

На 12 априли Негово Височество благоволи да приеме въ аудиенция Началника на Артилерията Генералъ Майоръ Лѣсовой и Г. Мозлей.

Вечеръта имахъ честта да обѣдватъ съ Негово Височество, Английский Дипломатический Агентъ Г. Ласелъ съ Госпожата си, Ромжинский Дипломатический Агентъ Г. Е. Гика съ Госпожата си, Руский Дипломатический Агентъ Г. М. А. Хитрово, Руский Генералъ Консулъ въ Пловдивъ Г. Кребелъ, Г. Мозлей, Секретаря на Английското Дипломатическо Агентство Г. де Грейвъ и частният Секретарь на Негово Височество Г. Менгесъ.

На 13 априли часътъ по 12 Негово Височество приема въ тържественна аудиенция чрѣзвичайният пратеникъ на Н. В. Сръбский Кралъ Адъютантъ Майоръ Франасовичъ, който поднесе на Негово Височество саморъчно писмо на Н. В. Кралъ Милана, съ което потифицира на Негово Височество, Български Князъ, възвишилието на Сърбия въ Кралевство, и благодари за испратената въ Бѣлградъ поздравителна депутация. Г-нъ Адъютантъ Майоръ Франасовичъ би доведенъ въ Двореца съ Дворски Екипажъ и придруженъ отъ Хофмаршала Баронъ Ридезеля, Сърбский Дипломатический Агентъ Г. Груичъ и Секретаря на Сърбското Дипломатическо Агентство Г. Боди. При приемването присъствуваха военната и гражданская Свита на Негово Височество. Една рота отъ I-ва на Негово Височество дружина съ музиката на чело, и единъ зводъ отъ собственикъ на Негово Височество Конвой отдало ж военниятъ почести на чрѣзвичайният Кралъ Сърбски пратеникъ.

Същия ден Негово Височество благоволи да приеме въ аудиенция Генералъ Майоръ Криловъ, Софийски Градски Кметъ Г. Хаджиеновъ и Главният Секретарь при Министерството на Народното Просвѣщение Г. Стояновъ.

Вечеръта гала обѣдъ въ Двореца въ честь на чрѣзъвичайният пратеникъ на Н. В. Сърбски Кралъ Адъютантъ Маиоръ Франасовичъ. Имахъ честъта да присъствуватъ на този обѣдъ Сърбски Дипломатически Агентъ Г. Груичъ, Секретаря на Сърбското Дипломатическо Агентство Г. Боди, Генералъ Маиоръ Криловъ, Управляющи Министерството на Войната, Генералъ Маиоръ Лѣсовой, Полковникъ Кесяковъ, Началника на жандармерията Подполковникъ Логвеновъ, Министра на Вътрѣшните Работи Г. Начовичъ, Флигелъ Адъютантъ на Негово Височество Баронъ Корвинъ, Капитанъ Ползиковъ, Подпоручикъ Мариновъ и Началника на Политически Кабинетъ Д-ръ К. Стоиловъ.

На 14 априли Негово Височество благоволи да приеме въ особена аудиенция за прощаване чрѣзъвичайният пратеникъ на Н. В. Сърбски Кралъ Маиоръ Франасовичъ, Сърбски Дипломатически Агентъ Г. Груичъ, Руски Дипломатически Агентъ Г. А. М. Хитрово, Руски Генералъ Консулъ въ Пловдивъ Г. Кребелъ, Управляющи Министерството на Войната Генералъ Маиоръ Лѣсовой, Началника на Западни Войнени Отдѣлъ Полковникъ Логгиновъ, Предсѣдателя на Държавни Съветъ Г. Т. Икономовъ, Министра на Вътрѣшните Дѣла Г. Начовичъ, Министра на Правосѫдието Г. Теохаровъ, Министра на Финансите Г. Желѣзовъ, Министра на Народното Пропагандиение Д-ръ К. Иречекъ, Подпредсѣдателя на Държавни Съветъ Г. Грековъ, Негово Високо Преподобие Директора на гимназията Архимандритъ Кирилъ, Директора на общитетъ Сгради Г. Копиткинъ, Софийски Градски Кметъ Г. Хаджиеновъ, Г-нъ Г. Михайлова и Софийски Мюфтия.

На 15 априли сутренъта часа по 5 Негово Височество тръгна отъ Столицата.

По Министерството на Вътрѣшните Дѣла

УКАЗЪ

No. 307

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Вътрѣшните Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 14 текущий 1882 год. подъ No. 3065,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Да назначимъ на длъжностъ членъ секретаръ при Свищовският окръженъ съветъ Владимира Божинова, който е далъ оставката си отъ съдебното вѣдомство, гдѣто бѣ прѣминалъ да служи.

Испълнението на настоящия указъ се възлага на Нашътъ Министър на Вътрѣшните Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 14 априли 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Вътрѣшните Дѣла Г. Д. Начовичъ.

Съ указъ подъ No. 289 отъ 14 априли т. г. се постановява: по ст. I. да се отпуснатъ на Раховският окръженъ управител 141 левъ и 10 ст. за исплащане направенитъ отъ Бѣлослатонското оклийско управление канцелярски разноски презъ миналата 1881 год. и по ст. II. горната сума да се вземе изъ остатътъ по § 7 ст. 2 отъ бюджета миналата 1881 финансова година.

Съ указъ подъ No. 291 отъ съща дата се постановява: по ст. I. на секретарътъ при комиссията, опредѣлена за разглеждане въпросътъ на спорните гори въ Софийското окръжение, да се отпуска като заплата ежемѣсячно по 250 лъва отъ денътъ на приемването длъжността, заедно съ прогонни пари по положение, и по ст. II. тая сума да се влеме отъ непредвиденитъ расходи на Министерството на Вътрѣшните дѣла по бюджета на текущата 1882 финансова година.

Съ указъ подъ No. 292 отъ съща дата се постановява: по ст. I. да се отпуснатъ на Варненският окръженъ управител 100 лева

за купенитъ въ миналата година разни потрѣбни френски книги за водене инностранната кореспонденция на управлението му, и по ст. II. тая сума да се вземе отъ суммитъ на Министерството на Вътрѣшните дѣла по § 2 ст. 2 по бюджета на министърството 1881 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„одобрено Александръ“.

Докладъ до Негово Височество.

3063.

Господарю!

По съдѣствие на едно прошение отъ заселените въ изоставеното отъ турците и черкезите село Юрюклеръ, българи, които просятъ да се промѣни турското название на селото имъ като се приеминува „Становецъ“, Шуменският окръженъ съветъ въ заседанието си отъ 3 миналий мартъ съ журнасното си постановление подъ №. 12 постановилъ за да се ходатайствува за прѣименованието на това село.

Горѣзложеното имамъ честъ да поднеса на благосъмѣрѣніе и одобрение на Ваше Височество.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество на покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 14 априли 1882 год.

Министър на Вътрѣшните Дѣла Г. Д. Начовичъ.

По Военното Вѣдомство.

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО въ София на 13 априли 1882 година изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

No. 48.

Превежда се: Отъ Плевенската No. 6 пѣша дружина капитанъ Марсовъ Тишевски въ Радомирската No. 3-та дружина.

Уволняватъ се въ отставка по прошение: Командира на Видинската No. 10 пѣша дружина Подполковникъ Плецовъ.

Състоящия адъютантъ при бившия Воененъ Министъ Генералъ Криловъ подпоручикъ отъ Плевенската No. 6 пѣша дружина Фонъ-Гертцбергъ.

Подписалъ:

Управляющи Военното Министерство
Генералъ-Маиоръ Лѣсовой.

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО въ София на 15 априли 1882 година изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

No. 49.

Уволнява се отъ служба по прошение: Завѣдивающая Военно-Инженерната частъ Подполковникъ Саранчовъ.

Подписалъ:

Управляющи Военното Министерство
Генералъ-Маиоръ Лѣсовой.

ПРИКАЗЪ

No. 51.

Негово Височество изволи да заповѣда че безъ Височайше разрешение запрѣщава се на всичките военнослужащи:

1) Всякакви изражения на съчувства или несъчувства, съ обѣди, подарки, депутатии и т. н. къмъ своите настоящи или бивши началници или другари, като несъгласни съ духа на военната дисциплина.

2) Приемване на участие въ каквито и да е празнини или сходки, които иматъ демонстративенъ характеръ.

София 15 априли 1882 година.

Подписалъ:

Управляющи Военното Министерство
Генералъ-Маиоръ Лѣсовой.

1

ТЪРГОВИЯ НА КНЯЖЕСТВО БЪЛГАРИЯ СЪ ЧУЖБИНА

Внесени и излесени стоки прѣз времето отъ 1 до 28 февруари 1882 година.

No. по редъ	Главни раздѣлнини на стоките	Внесени и излесени въ съвъсочната търговия отъ откупеното												No. по редъ																							
		Австрия						Англия			Ист. Румелия			Италия			Румания			Русия			Сърбия			Турция			Франция			Раз. држави			Всичко		
		Множ.	цѣна	множ.	цѣна	множ.	цѣна	множ.	цѣна	множ.	цѣна	множ.	цѣна	множ.	цѣна	множ.	цѣна	множ.	цѣна	множ.	цѣна	множ.	цѣна	множ.	цѣна	множ.	цѣна	множ.	цѣна								
1	Вълна и другадѣ наименовани живински конски стоки отъ тѣхъ.	B	1,850	13,922	2,646	12,345	395	1,824																						42,944							
2	Добитъкъ едъръ и дребенъ.	I																												1							
3	Дребни стоки, галантерики и пр.	I	249	3,421	421	1,861																							25,175								
4	Дрогерийски, античарски стоки, стоки за бои.	I	7,112	2,526	8,216	14,308	389	1,892	6	32	10	43	89	190	321	1,561	4,218	29,558	9,447	1,935	3,667	2,054	2,156	51,100	5,274	4,097	2,748	576	4								
5	Дърва и други растителни и животински вещества за дълане и стоки отъ тѣхъ.	B	1,181	1,598	253	258																							15,857								
6	Желѣзо, ледъкани стоки	I	42	46	8,759	103,651	32,584	10,188	573	447	1,159	1,507	247	1,747	1,787	1,104	1,242	12,765	4,471	1,746	407	5,825	900	421	134,504	54,658	6,356	5,352	6								
7	Живински меновани пропавѣдения.	I																											7								
8	Жито и други земедѣлъчески пропавѣдения.	I	141,572	12,207	3,541,733	202,834	28,007	4,468	200,607	12,832	26,455	8,813	181	65	427	150	163,232	124,712	7,308	1,426	37,846	2,472 ²⁾	9,084,935	2,649,114	3,469	3,775	2,925	754,260	8								
9	Земли, руди и благородни металъци.	I	408	208	251	59	641	25																				591									
10	Инструменти, машини и кола.	I	1,064	3,982	170	536																							1,238								
11	Калан, калай смъсънъ съ олово, антимонъ, цинкъ, стоки отъ тѣхъ.	I	1,067	568	1,018	3,220																							212								
12	Каменни и каменни стоки и торфъ.	I																											9								
13	Каменни и каменни стоки	I		38	27																								3,890								
14	Багранъ, смола, асфалтъ.	I																											10								
15	Каутчукъ, гутаперча и стоки отъ тѣхъ.	I																											1,600								
16	Книги (кафри) за пътране.	I																											3,850								
17	Кокки.	I																											11								
18	Кожухарски работи.	I																											3,863								
19	Коприна и копринени стоки.	I																											5,098								
20	Косметически и челъпчики, стоки отъ тѣхъ, пера и четина.	I																											5,367								
21	Ленени конци, платно и други стоки отъ конопи и памука (слѣдва).	I																											31,158								
																													20								
																													21								
																													576								
																													71								

НЕОФИЦИЯЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Въстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Парижъ ^{15/27} априли. Кабинета възложи на една комисия отъ висши политици и учени, между които са и г. де Лесепсъ и Генералъ де Шанзи, да изучатъ въпроса за да се направи едно вътрешно море въ Тунисия като се прокопае и съедини Алжирското езеро Шотти съ Средиземно море.

Сключените съ Марокко спогодби позволяватъ на Френците да преследватъ разбойниците и въ Марокска територия.

Марокко заплати сто хиляди франка обезщетение за набъгитъ, което нѣкои марокски племена бѣха направили въ Алжирия.

Виенна ^{15/27} април. Увѣряватъ че финансий министър на Империята е подалъ оставка.

Берлинъ ^{15/27} април. Рейхстага се отвори. Прочетеното отъ г. Ботишера слово извѣстява за едно измѣнение въ проекта за усигурението на работниците противъ нещастните случаи и тѣхните икономически послѣдствия, като се основава възь организоването индустриални корпорации съ извѣстно самоуправление.

Рейхстага ще има да рѣши за най добрата форма на налога възь тютюните за да се уголѣмятъ приходитъ на държавното съкровище.

Съюзните правителства мислятъ че монопола е най сгодната форма. Въ словото се казва още че външните отношения на империята слѣдватъ все повече и повече да оправдаватъ, отъ всяка страна, довѣрието въ трайността на миролюбивите и приятелски отношения.

Виенна ^{16/28} април. Финансий министъръ, г. Szlavay чакаше само вотирането кредитта за умиротворението за да подаде оставката си, което той още отдавна билъ намислилъ да направи. Официалниятъ въстникъ обнародва една заповѣдъ за че отъ 1 май почнува службата на пощенски записи съ Румъния. Г. Волкенщайнъ ще тръгне наскоро за да занеме поста си въ Петербургъ.

Цариградъ ^{16/28} април. Увѣряватъ, че комисията за реформите, на послѣдне учредена, ще се преобърне въ министерство на общите реформи за Румелия и Анатolia; управляющия това министерство ще бѫде Сайдъ Паша Хиоский управител.

Четири германци офицери: единъ полковникъ отъ главниятъ штабъ, трима капитани отъ артилерията, инфантерията и кавалерията се очакватъ на скоро да пристигнатъ за да влѣзатъ въ турската армия.

Лондонъ ^{16/28} април. Силите не се разглеждвали въпроса за смѣняване Хедива и за замѣстяването му съ Халимъ Паша. Но Виенските, Берлинските и на други нѣкои дворове дипломатически крѣгове считатъ тази случайността за възможна, като иматъ предъ видъ слабостта на сегашниятъ Тевфикъ Паша, който допусти да се развие анархията въ Египетъ.

Daily news казва че Генералъ Скобелевъ е по добре.

Парижъ ^{16/28} април. Барръръ се назначи пълномощенъ министър отъ 2-ри класъ.

Лондонъ ^{16/28} април. Лордъ Спенсеръ се назначи Вице-Краль на Ирландия на място Лордъ Коннера, който си даде оставката.

Парижъ ^{16/28} април. Мандата на комисията, натоварена да изучи проекта за направата на едно вътрешно море на югъ отъ Алжирия, ще се свърши на ^{18/30} юни. Слѣдователно презъ юлия, по всяка въроятностъ, ще може да се земе едно рѣшение върху това.

Берлинъ ^{16/28} април. Рейхстага избра за предсѣдателъ г. Леветцовъ а за подпредсѣдатели г. де Франкенщайн и г. Аккармана.

Виенна ^{17/29} април. Камаратата свърши изобщо разискването на проекта за митарствената тарифа.

Берлинъ ^{17/29} април. Князъ Орловъ тръгна за Фредри-

сруе за да посѣти г-на Бисмарка; довечера ще се завърне и въроятно е, че ще отиде за Висбаденъ.

Лондонъ ^{17/29} април. Гладстоновиятъ кабинетъ ще опита нови усилия за примирението въ Ирландия. Върва се че г. Парнелъ и други още арестувани ще се пуснатъ; шестмина вече сѫ освободени.

Дублинъ ^{17/29} април. Ториите нападатъ г. Гладстона и предсказватъ, че опитването му нѣма да сполучи.

Мюнхенъ ^{17/26} април. Диетата се затвори съ едно слово, въ което нищо се не споменува за политиката.

Парижъ. ^{17/29} Presse и Freidenblatt увѣряватъ, споредъ достовѣрни свѣдѣния, че никога не е било въпросъ за преобразование Босна и Херцеговина по системата на едновременните военни граници.

Римъ. ^{17/29} Официалниятъ въстникъ казва: понеже нѣкои въстници направиха разни предположения и повдигнаха полемика по между си, и правятъ оценения погрѣшни върху проектите, върху действията на правителството и върху частта, която то зема въ преговорите съ чуждите държави, министерството е длѣжно да обяви отново, че правителството не припознава ни единъ въстникъ за официозенъ или за толкователъ на мислите и дѣянятията му.

Парижъ ^{17/29} Една телеграмма изъ Оранъ потвърждава, че топографическата миссия била нападната въ Мешарла отъ араби, които убили 40 человека, между които два офицери и ранили още толкова.

Daily News обвинява Солимана за че е извршилъ това кланье.

Сѫщиятъ въстникъ казва, че се носи съ слухъ, какво Царя подписалъ указъ, който покровителствува Евреите.

Оранъ ^{17/29} 800 араби отъ марокските предѣли нападнали едно френско отдѣление, което се състояло отъ 200 человека, които придружавали френски инженери.

Отъ френските войски имало около сто человека убити. Арабите останали господари на мястата си, като изгубили 400 человека убити.

Лондонъ ^{18/30} априли. Вчера има голѣма бура по цѣла Англия.

Петербургъ ^{18/30} Нѣмската въ Петербургъ газета казва: Русия приготвя работи за укрепленията на Варшава и Гродненската област, за което представя разноски 60 милиона рубли.

Парижъ ^{18/30} Англия, Русия и Австрия одобряватъ по принципъ французските предложени за навигацията по Дунава. Върно е че и Германия и Италия ще одобратъ. Само Румъния повдига още нѣкои мѣчоти въ подробното.

Виенна ^{18/30} Императора прие оставката на г. Szlavay. Вчера пристигна тукъ Н. В. Български князъ.

Отъ Върховниятъ медицински съвѣтъ.

Въ послѣдното си засѣдание Върховниятъ медицински съвѣтъ, като разглѣда санитарниятъ годишни отчетъ на Разградския окрѣжниятъ лѣкар и го намѣри твърдъ удовлетворителенъ, рѣши: да се напечати, за да видятъ и другите окрѣжни лѣкари, по голѣмата част отъ които не пращатъ въ медицинското управление годишни отчети (въпреки § 13 отъ правилата за устройството медиц. част), какъ трѣбва да се съставятъ и върху какво да обрѣщатъ вниманието си при изучаване санитарното състояние на повѣрените тѣмъ окрѣжии.

No. 158 София, 16 априли 1882 год.

И. Д. предсѣдателъ на медиц. съвѣтъ: Д. Молловъ.

Секретарь: Д-ръ Брадеъ.

Годишънъ отчетъ

За санитарното състояние на Разградския окрѣжъ.

На основание ст. 15 отъ Врѣменните правила по медицинската част, окрѣжниятъ врачъ е обязанъ най малко единъ път въ годината да обиколи окрѣжъта за преглеждането му въ санитарно състояние.

Като се намирамъ на служба само шестъ мѣсесца, азъ не успѣхъ да обиколя всичките села на Разградския окрѣжъ,

макаръ и да съмъ посътилъ значителна часть отъ тъхъ; за това настоящий отчетъ за миналата година не може да се счита пъленъ.

Като имамъ предъ видъ, че санитарното състояние на който и да е окръгъ най-добръ се обяснява съ статистическите свѣдения за смъртността, азъ въ декември мѣсецъ миналата година распратихъ до всичките кметове въ Разградския окръгъ циркуляръ за да ми доставятъ означените свѣдения по приложената къмъ циркуляра форма.

Получените по такъвъ начинъ свѣдения азъ ги прилагамъ при това, особено за тъхъ ще упомѣна въ подлежащите мѣста.

За интересът на дѣлото азъ си позволявамъ тукъ тамъ отстѫпка отъ правата задача на отчетъ, за което се ненадѣя да срѣщи осаждане отъ страна на медицинското управление.

I. градътъ Разградъ.

Градътъ Разградъ е расположенъ въ долина, отъ една страна обиколенъ съ неголѣми хълмести мѣста. Отъ станцията на желѣзния путь е расположенъ шосейни путь, който води къмъ градътъ и продължава презъ главната улица, като излиза изново задъ градътъ и се направлява въ Шуменъ. Другата частъ на градътъ е расположена на малко стръвно място, посланъ отъ старо време съ калдръмъ, който сега представлява печални остатоци множество ями и издѣнни мѣста; канали за стичане водата нѣма; градътъ прерѣзва мѣтна рѣка, която тече въ глинени брѣгове; презъ нея на три мѣста има дървени мостчета.

Почти всѣки гражданинъ има свой отдѣлни домъ, както въ селата, при това Разградъ и не представлява друго нѣщо освенъ голѣмо село. Особено за чистоти имъ нѣма: заходи ископаватъ дѣлбоки трапове и работата се свършва, за очистването имъ и не помислюватъ.

Вода жителите получаватъ отъ чешми, въ множество распръснати по градътъ и въ частни домове; водата отъ чешмите е проведена посрѣдствомъ трѣби отъ прѣсть (кюмци) отъ които една частъ минуватъ подъ гробищата които опасяватъ градътъ. При всичко това водата е чиста и на вкусъ приятна, макаръ и малко твърда отъ варовита соль.

Климатътъ въ Разградъ е въобще умѣренъ, но лѣтно време горѣщъ.

Всичките жители въ Разградъ се на брой 11,034, а домове има 2160, слѣдователно, средно число на всѣки домъ се пада по 5 души.

Жителите преимущественно се занимаватъ съ търговия и занаятъ, но съществуватъ и нѣколко тютюнени фабрики. Животътъ въобще скажъ а особено зимно време. Въ своите потребности жителите се чрезмѣрно скромни, като се прехранватъ съ проста храна, състояща преимущественно отъ нишестени вещества: семейния животъ е чисто патриархаленъ. Домове на търпимость има три съ 10—15 публични жени; но безъ съмѣнение съществува и тайна проституция. Колко годъ удовлетворителни свѣдения за размѣръ на болѣстите въ Разградъ азъ не съмъ въ състояние да представя. У мене и у моятъ другаръ, дружинния врачъ, се лѣкуватъ малко; само тѣзи дохождатъ при насъ, които сѫ остали недоволни отъ лѣкуването на разни баби и турци.

При това турското население, което съставлява половината отъ градътъ, не се лѣкува никакъ у настъ—лѣкарите. Само ранените турци, които се обрѣщатъ къмъ полицията, попадатъ въ болницата. Голѣми и малки наранения между мирните жители се срѣщатъ необикновено често; причината на това е неубоздаността на турцитъ и това, че всѣки турчинъ има за поясътъ си ножъ. Азъ мисля че е съвршено умѣстно да се воспрети, подъ страхъ на полицейски взискания, носенето за поясътъ ножове, подобно както е воспретено на частни лица да носятъ оръжие. Малко по малко този вреденъ обычай ще се изгуби.

За окръжниятъ врачъ е съвршено невъзможно да преслѣдва бабите и ходжите, които лѣкуватъ тѣй като той непосредствено такива лица не срѣща. При това да обнаружи таково недозволено врачуване би могла най-лесно полицията, но до сега отъ нейна страна не е бивалъ

подобенъ случай. Въ частната си практика отъ 1-ї юли до 31 декември имахъ 178 болни; у дружинниятъ врачъ, предполагамъ не по-малко, а за цѣла година у двама ни се считатъ 712. Амбулаторните болни за сѫщото време (до 1-ї юли списъци не сѫ водени) сѫ били 362 болни, изъ които отъ окръга сѫ 133. Ако се счита, че толкова болни е имало въ първото полугодие, като се привесокупятъ 77 Разградски жители, които се сѫ ползвали въ болницата (като се не считатъ 288 низни воински чинове и 121 изъ окръгъ) то ще се получи цифра 1247 болни въ Разградъ, които сѫ се обрѣщали за надлежаша врачебна помощъ; за миналата година въ единственната болнична аптека въ Разградъ се били 1799 нумера, но колко отъ тъхъ сѫ били за окръгъ е невъзможно да се опредѣли.

Изъ болѣстите на често се срѣщатъ трѣска, лѣтѣстрации на пищеварителните органи. Сифилиса е распространенъ относително малко. Само въ послѣдния мѣсецъ миналата година се появи въ градътъ нѣколко случая шарка, която е донесена непременно отъ окръжните села, въ които турското население тѣателно скрива разболѣвания отъ шарка. Смъртността въ миналата година, споредъ доставените менъ свѣдѣния е била незначителна: умрѣли сѫ 177 человѣка, значи 16 на 1000 человѣка. За сѫщото време сѫ се родили 186 момичета и 189 момичета, всичко 375, слѣдователно два пъти повече отъ колкото сѫ умрѣли; списъци за умрѣлите се водятъ тукъ отъ градско-общинското управление и духовните лица отъ мусулманското и други вѣроисповѣданія. Преглѣждането на умрѣлите (Leichen beschauung) не сѫществува, за което съмъ писалъ въ медицинското управление съ рапортъ подъ №. 362.

Колкото за понататашните свѣдѣния, като се силяя на ежемѣсечните отчети и на моятъ рапортъ до г-на генералъ инспектора по санитарната частъ подъ №. 303 ще, премина къмъ преглѣжданието отъ лѣтните учреждения въ градътъ.

I. Полиция.

Въ стария турски конакъ, двукатно каменно здание, което е едно отъ добритѣ въ градътъ, се помѣщаватъ: затворътъ, мировий сѫдия, казначейството, окръжниятъ съветъ, канцеларията на управителя, градско-общинското управление, финансовото отдѣление, канцеларията на околовийския началникъ, и дежурните жандарми. Нѣма и що да се говори за това, че всичките помѣщения се крайно тѣсни, а вслѣдствие на това и не чисти; особено е незавидна участъта на писарите, които цѣли дни преминуватъ въ задушлива отмосфера.

Затворътъ е яма (зимникъ), която се назова подземни катъ; но за щастие е че тукъ нѣма много затворници.

2. Училище.

Двукатното училищно здание отвѣнъ се представлява преди всичко доволно прилично; но въ всичките класове поражава отсѫтствието на надлѣжната чистота, каква годъ поне проста вентилация, както и най необходимите предмети, като напримѣръ достаточното число столове, тѣй що дѣцата сидятъ твърдъ на тѣсно. Въ класовете, които се помѣщаватъ въ долната катъ на главното здание, столовете стоятъ далеко единъ отъ другъ, тѣй що дѣцата нѣматъ на какво да се опиратъ и се прегърбватъ; при това тѣзи столове, както и въ другите класове, не съответствуватъ на възрастта на дѣцата, които се принуждаватъ да сидятъ съ силно надгънати крака. Въ втория катъ на главното здание има 4 отдѣления, въ които освѣнъ безъ примѣрната тѣснота научениците, което произхожда отъ недостаточното число на столове, ще се смяшатъ като видишъ състоянието на имѣющите се столове расклатени и строшени, тѣй що да се учудишъ, какъ дѣцата могатъ да пишатъ на такива столове.

Между дѣцата се срѣщатъ много изсъхнали, болѣстни и даже съвсѣмъ болни, повързани и т. н. видѣхъ даже между тѣхъ єдного съ въспаление на очите. Ако посѣщението главното здание оставя лошо впечатление, то яхърятъ въ дворътъ и класовете за момичетата сѫ наистина ужасни. Въ този яхъръ, които е женско училище, се намира такъвъ голѣмо количество непчастни дѣца.

Въ класовете за момичета съществува също таква зъма тъснота, дъщата сидят опрени съ самия си нос до дъската, глътатъ дима отъ железните соби, отъ очите имъ сълзи текатъ — щото найстина и дъщата щеха да бъдатъ по щастливи, ако никакъ не биха се учили.

Заходитъ се ужасни: право на душемето голъми дупки въ който лесно може да падне нѣкое дѣте, дюшемето на една педа пълно съ екскременти.

За всичко горѣзложено азъ писахъ г. инспектору на училищата, като му предложихъ да приеме следующите мѣри: 1) да отстрани гъстината на учащите се, за което да съразмѣри числото на учениците съ количеството на свободните места и обематъ на воздъхъта на всѣка класна стая; 2) да се погрижи да направи вентилация, да се повѣтряватъ стапите по слѣвъ всѣки часъ занятие, като се отварятъ вратата и прозорците; 3) да се направятъ столове споредъ възрастъта на учениците, а тѣй също и класните дъски (съществуващи се твърдѣ низки); 4) да обърне особено внимание на събитъ и нужници; 5) да се погрижи за направата на гимнастика; 6) всичките ученици, които заболѣватъ, да се проваждатъ по домовете имъ и 7) да обърне внимание за държание надлежашата чистота вътрѣ въ зданията.

На тѣзи предложения г. инспекторъ съ отношението си подъ № 29 извѣсти ма че сѫ приети въ внимание и предадена за испълнение на училищното настоятелство.

Сорѣдъ рапорта отъ инспектора на Разградский учебенъ окрѣгъ до министерството на просвѣщението отъ 24 марта н. г. № 73 горѣзложенните училищни санитарни недостатъци сѫ взети въ внимание и Разградското училищно настоятелство е взело мѣри за поправлението имъ.

3. Обществената баня.

Прекрасната стара турска баня презъ миналата година се е държала твърдѣ нечисто. Азъ нѣколко пѫти се убѣдихъ че шуга, краста, циреи и пр. се явяватъ вслѣдствие посъщението на банята, даже единъ жандармъ се е заразилъ съ сифилисъ отъ туркинята, която слугува въ банята. Азъ писахъ за това на окр. управителъ и туркинята, както и жандарма се намиратъ сега на лечение въ болницата. Отъ нова година насамъ, банята е дадена на друго лице подъ наемъ, и сега за сега се държи чисто. Азъ писахъ на градско общинското управление, чото при заключението на контракта да се включи условие, чото болниятъ да се къпятъ съ помалка цѣна; нѣ градско-общинското управление не взе моето заявление въ внимание.

4. Болницата.

Гигиеническите условия на болницата сѫ отвратителни. Тя се помѣщава въ вехто, напоено съ миязми, здание, на което прозорците, вратите, дюшемето сѫ съвсѣмъ разрушени; нужници сѫ не се чистени отъ както сѫ направени.

Никакви усилия, нито жъртви не сѫ въ състояние да прилагатъ на това учреждение, какъвъ годѣ приличенъ видъ. За чудо е даже че процентътъ на смъртността въ тази болница е незначителенъ, всичко 3%; обяснява се и отъ това, че главният контингентъ на болниятъ съставляватъ солдати, макаръ, отъ друга страна, докарватъ частни лица да умиратъ въ болницата. До когато душата се държи въ тѣлото на болния, той непостъпва въ болницата. Само добритъ хигиенически условия, само това, което е ракопът за простия човѣкъ, е въ състояние да привлече заболѣвшия въ болницата. Презъ миналата година въ болницата сѫ се ползвали 441 болни, които се прѣмиали въ нея въ общата сложностъ 7814 дена, слѣдов. срѣдно число около 18 дена всѣки; назование на болѣстите и числото на болниятъ всѣко въ отдельностъ се приведени въ ежемесечните отчети.

5. Дугенитъ, пазаритъ и пр.

Санитарните трѣбования за устройството на касапници сѫ, противно на предложението ми до г. управителя съ № 350 не сѫ испълнени до сега, тѣй също се коли добитъка по прежнему безъ да е преглѣданъ отъ доктора. Въ другите дугени, неспециализирани, се прода-

ватъ лѣкарства, куклиранъ, афионъ и азотна класата, макаръ и да съмъ конфискуватъ подобни вещества.

Пазарътъ става два пѫти въ недѣлята, въ понедѣлникъ и петъкъ, всредъ улицата и на земята. Градския съвѣтъ никакъ не се грижи за устройството на пазаря. Селяните докарватъ продукти зеленчуци, масло, яйца, животни и пр. които се продаватъ макаръ скжпо, нѣ доброкачественни.

Като свършвамъ описание на г. Разградъ, считамъ за необходимо да забѣлѣжъ, че за преуспѣването санитарните условия въ градътъ, е необходимо: 1) полицията да привежда въ испълнение предложението на доктора въ назначените отъ него срокове; 2) врачетъ да има право да предписва, а не да предлага и 3) да се назначи особенъ полицейски чиновникъ за издиране и преглѣдане санитарните нарушения. Освѣнь това необходимо е:

а) безъ преглѣдане и записка на врачетъ, никого да не ровятъ и б) градътъ да си наемне една акушерка, която да се занимава съ правилно присаждане шарката.

II-й Разградски окрѣгъ.

Принадлежи къмъ числото на голѣмите окрѣзи въ княжеството; въ него по официалните свѣдѣния се счита 121,302 жители, съ исключение на Разградъ въ окрѣгъ има 110,268 жители въ 138 села. Преди всичко бие въ очи това обстоятелство, че на такова число жители има само единъ врачъ и една болница, която е отдалечена до 10 часа, пѫть съ конь, отъ крайните пунктове. Между това селското население (азъ разумѣвамъ българитѣ) охотно дохожда за лѣкуване при врачетъ а особено когато докторските съвѣти и лѣкарствата сѫ безъ пари.

Въ всѣкой случай се представя необходимостъ да има 3-а фелдшера въ окрѣгъ, които да се занимаватъ съ присаждане шарка.

Азъ имахъ случай да опишамъ подробно санитарното състояние на окрѣгъ, колкото ми е било то известно въ време на моето тукъ пребиване. Тукъ привождамъ за пълнота сътвѣтствующите места изъ рапорта ми до г. генералъ инспектора. Въ Разградския окрѣгъ изобилватъ долини съ камениста почва, въ които се събира стекающата се отъ горитъ вода, която се застива и зеленѣе: напримѣръ, селата: Гюзелъдже-Аланъ и Топчи въ време на дъждъ буквально се намиратъ въ вода, която, като нѣма на кѫдѣ да се истича, се застива.

Улиците въ селата не се послани съ каменье, заходитъ плитки, гиризи или друго, чо се изисква отъ санитарната наука, нѣма; въ много села кѣпите сѫ просто въ земята и за испълнение планътъ пратенъ отъ медицински съвѣти за селските постройки, никой и не поменува (плановете се намѣрватъ само у селските писари;) жителите почти всичките спятъ на земята. Почти въ всичките села миятъ лена на чешмите; оставатътъ отъ ленътъ гниятъ и разпространява зловоние. Турското население нищо не иска да знае за врачебна помощъ и постоянно скрива своите болни.

Преобладающая болѣсть въ окрѣга е трѣска. Има села (напр. Гюзелъдже-Аланъ и Топчи) въ които едно време (презъ юли 1881 год.) нѣмаше здравъ човѣкъ; всичките бѣха болни отъ „трѣска“. Причинитѣ за такова распространение трѣската, на която лечението костова на правителството и населението громадни пари, лежатъ въ мѣстните климатически условия и въ равнодушието на населението.

Отъ 138 села доставиха ми свѣдѣния за смъртността само 99 села; отъ другите ако и повторно да писахъ, не съмъ получилъ йоще свѣдѣния.

Като нежелая да задържамъ за неопределено време представлението на настоящий ми отчетъ и като имамъ предъ видъ, че съдѣдъ получаванието останалитѣ свѣдѣния ще представя на медицинското управление допълнение къмъ този отчетъ, азъ представямъ приближително заключение за смъртността на Разградский окрѣгъ. По доставените свѣдѣния отъ 99 села, съ население отъ 50,042 жители, умрѣли сѫ всичко 1637 души, значи 32 човѣка на 1000; въ това време сѫ се родили 2546

дѣтца. Такъвъ процентъ за смъртността въ сравнение съ смъртността въ градътъ (16 на 1000) се представлява грамаденъ макаръ и до нейдѣ да се обяснява и съ малката надлѣжаща врачебна помощъ, не желанието на повечето отъ населението (турци) да се обрѣщатъ за послѣдната. Дѣйствително, изъ приложения списъкъ се вижда, че отъ 1637 умрѣли въ Разградский окрѣгъ на турцитѣ се падатъ 1078 смъртни случаи, а на българитѣ 559.

Разградский окрѣженъ лѣкаръ Борисъ Окесъ.
Секретарь при Медицин. Управление: А. Мановъ.

Радомирский мировий сѫдъ.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

№ 103

Въ името на Негово Височество Александър I-й Князъ Български, на хилядо осемстотинъ, осемдесетъ и втора година, мартъ тринацетиенъ денъ Радомирский мировий сѫдъ, Д. Симовъ, въ публичното си сѫдебно засѣданіе разглежда гражданското дѣло подъ №. 78 по описътъ отъ м. 1881 год. по искачъ предъявенъ отъ Иванчо Пейчовъ житель изъ с. Бѣла-вода Радомирска околия, срѣщу Рустемъ Арнаутъ житель отъ г. Радомиръ а по настоящему живущъ задъ границата, (Македония) въ неизвѣстно мѣстожителство, за 4324 гроша отъ овни.

Обстоятелствата на дѣлото сѫ слѣдующитѣ; истецъ Иванчо Пейчовъ съ прошението си отъ 15-и януари 1881 год. заявлява че предъ осемъ години се условилъ съ Рустемъ Арнаутъ отъ г. Радомиръ да му бѫде калаузъ за да му събира овни и като му събрали — овни платилъ отъ негови пари 4324 гроша и подиря не му ги върналъ помѣнжти Рустемъ Арнаутъ, заради това моли да се повика и съгласно закона да се осуди да му брои рѣченитѣ 4324 гроша;

При откриванието на засѣданіето на именното повикваніе представи се въ засѣдателната стая лично само истецъ Иванчо Пейчовъ, а отвѣтникъ Рустемъ Арнаутъ виканъ съ призовка подъ №. 506 отъ 29-и юли 1881 год. и обнародвана въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ броеве 66 и 68 отъ 12-и и 19-и септември 81 год. не се яви лично, нито чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ за да отговаря на заявлението срѣщо него иска;

По искачъто на истецъ и съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ сѫдопроизводството по гражданските дѣла подсѫдни на мировитѣ сѫдии мировий сѫдъ пристъпилъ къ разглежданіето на дѣлото заочно; слѣдъ прочитанието на исковото прошение допусна се истецъ за да обясни устно искачъ си, който и въ устнитѣ си обяснения поддържа на пълно онова което е изложилъ въ прошението си; като прибави че искачъ си могълъ да докаже съ свидѣтели, а именно: Недѣлко Митровъ, Малинъ Тоневъ, Веле Митовъ, Станимиръ Стояновъ и Дамянъ Стояновъ всички жители отъ с. Бѣла-вода, Радомирска околия, които съгласно чл. 61 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство като се приведоха подъ клетва по обрядътъ на православното вѣроисповѣданіе и се испитаха съгласно чл. чл. 63 и 64 отъ сѫщето гражданско сѫдопроизводство подтвърдиха всички че дѣйствително Рустемъ Арнаутъ дѣлжилъ на истецъ Иванчо отъ овни четири хиляди, триста, двадесетъ и четири (4324).

Мировий сѫдъ:

- 1) като има предъ видъ че настоящето дѣло е гражданско;
- 2) като има предъ видъ че отвѣтникъ Рустемъ Арнаутъ бѣше виканъ съ призовка подъ №. 506 и обнародвана въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ броеве 66 и 68 и не се яви лично, нито чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ за да защищава себе си;
- 3) като има предъ видъ че истецъ за подкрепление на искачъ си представи свидѣтели;
- 4) като взе въ съображеніе всичкитѣ по дѣлото обстоятелства;

На основание горѣзложеното и съгласно чл. 48, 49, 61, 68, 100, 103, 109, 115 и 116 отъ сѫдопроизводството по гражданските дѣла подсѫдно на мировитѣ сѫдии,

Опредѣли задочно:

1) осужда отвѣтникъ Рустемъ Арнаутъ житель отъ г. Радомиръ а по настоящему живущъ задъ границата, (Македония) въ неизвѣстно мѣстожителство да брои на истецъ Иванчо Пейчовъ отъ с. Бѣла-вода Радомирска околия гроша четири хиляди, триста, двадесетъ и четири (4324), и

2) Да му плати още за сѫдебнитѣ разноски 3 лева, за публикуванietо на една призовка въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ 14 лева и 80 стотинки, както и всичкитѣ други които ще го послѣдватъ до конечното свръшване на дѣлото.

Настоящето рѣшеніе е неокончателно и не задоволната отъ него страна има право да го обжалва по аппелативъ редъ предъ Кюстендилский окрѣженъ сѫдъ въ растояние на едномѣсяченъ срокъ отъ дена на послѣдното двократно обнародване въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ съгласно чл. тл. 124, 125 и 132 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

Мировий сѫдъ: Д. Симовъ.
Секретарь: И. Соколовъ.

1—(486)—1

Търновский окрѣженъ сѫдъ

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ

№. 18.

Въ името на Негово Височество Александър I-й Князъ Български, Търновский окрѣженъ сѫдъ въ гражданското си отдѣление, състояще отъ предѣдатель Василий Иордановичъ, членоветѣ: Москва Добрионъ и Иванъ Молловъ, при Секретаръ Никола Селвели, въ публично сѫдебно засѣданіе, на 22 януари 1882 год. разглѣда гражданското дѣло по описътъ №. 2624/80 г., заведена по искачъ на Дима Ганевъ изъ е. Голѣмойларъ, Търновско окрѣжение, противъ Молла Хасана Османовъ изъ сѫщото село и окрѣжение, за снабдяване съ продавателъ официаленъ актъ на една кѫща съ дворъ.

Обстоятелствата на дѣлото сѫ такива:

Дима Ганевъ съ прошение подадено на 3 септември 1880 год. въ Търновский окрѣженъ сѫдъ е заявилъ, че като купилъ съселенъ си Молла Хасана за (8) осемъ полимперияла една кѫща съ дворъ около (7) седемъ уврата, лежаща въ с. Голѣмойларъ и броиъ стойносъта на пълно, продавачъ Хасанъ прѣди да го снабди съ официаленъ актъ изселилъ са (избѣгалъ) изъ предѣлитъ на княжеството, за което проси да призове рѣченитъ продавачъ и да се осуди да го снабди съ потрѣбниятъ актъ.

Дѣлото е разглѣдано на 24-и августъ 1881 год. и въ днешното сѫдебно засѣданіе, въ което се представи само ищецъ, а отвѣтникъ ако и призоваванъ чрезъ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, не се яви. Допустнатъ ищецъ на обяснения, подтвърди устно прошението си, указивающъ на продавателното за въпроснитъ дворъ (отъ 29 май 1878 г.) което продавателно е направено въ присъствие на кметъ и селското старѣйшинство подписано отъ Молла Хасана Османовъ и гласи, че този послѣдниятъ продалъ една кѫщица съ дворъ на Дима Ганевъ и си получилъ стойносъта отъ продажбата на пълно; още добави ищецъ, че тъй като отвѣтникъ не се е явилъ, проси да припознае сѫдътъ продажбата на въпросното имущество за дѣйствителна, като издаде заочно рѣшеніе.

Сѫдътъ, като изслуша обясненията на ищецъ и като взе предъ видъ: 1) че отвѣтникъ Молла Хасанъ е призоваванъ чрезъ повѣстка №. 8300 публикувана въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ год. II. бр. бр. 82, 85 и 86 и не се яви; 2) представеното продавателно, подписано отъ продавачъ отвѣтникъ и отъ кметъ Айларски Михо Тодоровъ старѣйтъ: Витанъ Анчовъ, Анчо Кръстювъ и др. и подпечатано съ селския печатъ, което продавателно гласи, че патрѣ (стойносъта на купеното имущество) осемъ (8) полимперияла сѫ броени отъ ищецъ Ганевъ на отвѣтникъ Хасана Османовъ, на основание ст. ст. 134, 138, 167 и 281 п. 1 Врем. Сѫдеб. Прав.

Рѣши:

Признава продажбата на предвиденото имущество въ продавателното отъ 29 май 1878 г. именно: една стая (кѫщица съ около (7) седемъ уврата дворъ, лежаща въ Голѣмойларъ съ околности; Али Чаушъ, Дели Бекиръ Амишовъ, Кърмажъ Ахмедъ и Г. Смиловъ, за дѣйствително извършена и, осаждда Молла Хасана Османовъ, да да снабди куповачъ ищецъ Дима Ганевъ съ официаленъ актъ по тѣзи продажби.

Настоящето рѣшеніе е издадено днесъ на петъ Февруари хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втора година съ право на апелъ въ два мѣсяченъ срокъ, отъ послѣдното трикратно публикуване въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 290 Вр. Сѫд. Правила,

Първообразното подписали: предѣдатель В. Иордановичъ, членове: М. П. Добрионъ, И. М. Молловъ, приподписалъ секретарь И. Е. Селвели.

1—(487)—1

Ески-Джумайский мировий сѫдъ

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Негово Височество Александър I Князъ Български на 1882 година мартъ 23 Ески-Джумайский мировий сѫдъ Георги Блѣсковъ изслуша гражданското дѣло №. 412 отъ 1881 г. на Савва Стояновъ изъ г. Ески-Джума, срѣщо бившия тukашенъ гражданинъ Кючюкъ Али Ефенди, а сега живущъ въ Текиръ-дагъ (Турция) за искачъ 826 гроша, на основание търговската му книга (тефтеръ).

На основание ст. 47, 48, 49, 71, 100, 101, 115, 120, 124 и 125 отъ сѫдопроизводството по гражданските дѣла ст. 114, 115 § 3, 275 и 972 отъ Временните Сѫдебни Правила

задочно опредѣли:

Осѫди Кючюкъ Али Ефенди да плати на Савва Стояновъ осемстотинъ и двадесетъ осемъ (828) гр. и разноскитѣ, щото послѣдватъ до окончателното исполнение на рѣшението. Настоящето рѣшеніе е задочно и първостепенно съ право на апелационно обжалование предъ Шуменски окрѣженъ сѫдъ, въ мѣсяченъ срокъ считанъ отъ днѣтъ на обнародването му въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, а въ окончателна форма ще бѫде пригответо на 27 мартъ 1882 год.

Мировий сѫдъ Г. Блѣсковъ.

1—(463)—1

Кюстендилски съдебенъ приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 48.

Долуподписанният съдебенъ приставъ при Кюстендилски окръженъ съдъ на основание испълнителният листъ подъ №. 2218, отъ 6 октомври 1881 год. издаденъ отъ съдъши съдъ, въ полза на Зейнула Ибраимовъ жит. отъ г. Кюстендилъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 465, отъ Временните съдебни Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратно обнародование настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава чрезъ публично наддаване при Кюстенд. окр. съдъ, недвижимото имущество на наследниците на умрълъ Юсуфъ Хасановъ жит. отъ г. Кюстендилъ а именно:

1) една овощна бахча въ с. Шишковци Кюстенд. окол. отъ четири увр. съмѣждена, съ Яначко Качаровъ, Ато Гюризъ, Стойлко Велевъ, и селска вада, оцѣнена за гроша 3000.

2) една кѫща въ бегъ махала, а сега Велбушъ на два катата построена съ дръвени стѣни, покрита съ керамиди, състай горниятъ катъ отъ двѣ стаи големи за живѣніе, една готварница, единъ заходъ и единъ коридоръ отъ 45 квадр. раскр. ширина и дължина долния катъ, отъ двѣ стаи големи, единъ заходъ, подъ коридорътъ дворъ съ входна врата и два земника подъ стапитѣ, височина 11 аршина на всичко, съ дворъ отъ 250 квадр. раскрака, заобиколенъ съ стѣни отъ камикъ съмѣждена, отъ една стр. пътъ джамията, Кямиле Ханжъмъ, и Арнаутъ Хюсейнъ Абазъ, оцѣнена за гроша 4500.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ, за 7500, гр. срѣщу дългътъ му отъ гр. 9870, и съдебни разноски 51 лв. и 7 ст. тъй и ония които ще послѣдватъ до испълнение рѣшението.

Желающитъ да купятъ, можатъ да разглеждатъ формалностите на настоящата продажба въ канцеларията ми отъ часътъ 8—12 предъ пладнѣ и отъ 1—4 слѣдъ пладнѣ освѣнъ празнични дни.

г. Кюстендилъ 5 априль 1882 год.

I-й Съдебенъ Преставъ: А. Богдановъ.

3—(454)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 49.

Долуподписанният съдебенъ приставъ при Кюстенд. окр. съдъ, на основание испълнителният листъ подъ №. 2702, отъ 11 декември 1881 год. издаденъ отъ съдъши съдъ, въ полза на гръцкия Кюстендил. владика Игнатия, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 465, отъ Временните Съдебни Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава чрезъ публично наддаване при Кюстенд. окръженъ съдъ, недвижимото имущество на Хайдукъ Сула ж. отъ г. Кюстендилъ и именно:

1) една овощна бахча въ с. Николовци, Кюстенд. окол. отъ петъ увр. съмѣждена, отъ Янкова, Гогева, Каландарова бахча, и рѣка, оцѣнена за лири тур. 50.

2) ливада, въ градската мѣра, съ малко място бахча, отъ петъ 5) увр. съмѣждена съ Мано Сугари, Тракошова бахча, и съ Иванъ Гогева и рѣка, оцѣнена за лири тур. 20.

3) ливада, въ градската мѣра, съ около три уврати овощна бахча, отъ 18 осемнедесетъ увр. при съсѣди, отъ една стр. Молла Османъ, Мито Кратовали, и двѣ стр. пътъ, оцѣнена за лири тур. 40.

4) нива, въ градската мѣра, подъ Мошончовата бахча, отъ десетъ увр. при съсѣди, отъ една стр. Молла Салия, Зейнулъ бегъ, пътъ и мѣра, оцѣнена за л. тур. 10.

5) нива, между Стенски и Скриянски пътъ, отъ петъдесетъ 50 увр. съмѣждена отъ двѣ стр. Мошончовата бахча и отъ двѣ стр. пътъ, оцѣнена за лири тур. 20.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ, за 140 лир. тур. срѣщу дългътъ му отъ 133 $\frac{1}{2}$ лир. тур. съ лихвата имъ до послѣдно исплащане, и всичките разноски както съдебни, тъй и ония които ще послѣдватъ да испълнение рѣшението.

Желающитъ да купятъ, можатъ да разглеждатъ формалностите на настоящата продажба въ канцеларията отъ часътъ 8—12 предъ пладнѣ и отъ 1—4 слѣдъ пладнѣ освѣнъ празнични дни.

г. Кюстендилъ 5 априль 1882 год.

I-й Съдебенъ Преставъ: А. Богдановъ.

3—(455)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 50.

Долуподписанният съдебенъ приставъ при Кюстендилски окръженъ съдъ, на основание испълнителният листъ подъ №. 2699 отъ 9-й декември 1881 год. издаденъ отъ съдъши съдъ, въ полза на Янакия Протопопъ Гюргиевъ, жит. отъ г. Кюстенд. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 465, отъ Временните Съдебни Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава чрезъ публично наддаване при Кюстенд. окръженъ съдъ, недвижимото имущество на Хайдукъ Сула жит. отъ г. Кюстендилъ и именно:

1) една овощна бахча подъ градътъ отъ шестъ уврат., оцѣнена за 600 лъва.

2) една градина подъ градътъ отъ два увр., оцѣнена за 120 лъва и двѣтѣ подлежатъ при съсѣди, X. Д. Абдуль Мехмедъ, Дюлеръ Митеза и Атанасъ Шипочна бахча.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ за 720 лъва, срѣщу дългътъ му отъ 1056 лъва и 25 ст. съ лихвата имъ до послѣдно исплащане, както и съдебните разноски, тъй и ония които ще послѣдватъ до испълнение рѣшението.

Желающитъ да купятъ, можатъ да разглеждатъ формалностите на настоящата продажба въ канцеларията ми отъ часътъ 8—12 предъ пладнѣ и отъ 1—4 слѣдъ пладнѣ освѣнъ празнични дни.

г. Кюстендилъ 5 априль 1882 год.

I-й Съдебенъ Преставъ: А. Богдановъ.

3—(456)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 51.

Долуподписанният съдебенъ приставъ при Кюстендилски окръженъ съдъ, на основание испълнителният листъ подъ №. 2700 отъ 11 декември 1881 год. издаденъ отъ съдъши съдъ, въ полза на Янакия Протопопъ Георгиевъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 465, отъ Времен. Съд. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава чрезъ публично наддаване при Кюстенд. окръженъ съдъ, недвижимото имущество на Мола Ибраима Серезлията жит. отъ г. Кюстендилъ, и именно:

Една овощна бахча въ с. Соволяно, Кюстендил. окол. около мостътъ, отъ три увр. съмѣждена съ Юнурова бахча, рѣка, и отъ двѣ стр. пътъ, оцѣнена за лири тур. 20.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ за 20 лир. тур. срѣщу дългътъ му отъ 2876 гроша и 20 пар. и лихвата за петъ години и до послѣдното исплащане въ л. тур. 105 гр. и всичките разноски, както съдебни тъй и ония които ще послѣдватъ до испълнение рѣшението.

Желающитъ да купятъ, можатъ да разглеждатъ формалностите на настоящата продажба въ канцеларията ми отъ часътъ 8—12 предъ пладнѣ и отъ 1—4 слѣдъ пладнѣ освѣнъ празнични дни.

г. Кюстендилъ 5 априль 1882 год.

I-й Съдебенъ Преставъ: А. Богдановъ.

3—(457)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 52.

Долуподписанният съдебенъ приставъ при Кюстендилски окръженъ съдъ, на основание испълнителният листъ подъ №. 2701, отъ 9-й декември 1881 год. издаденъ отъ съдъши съдъ, въ полза на гръцкия Кюстендил. владика Игнатия, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 465, отъ Временните Съдебни Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продава чрезъ публично наддаване при Кюстендилски окръженъ съдъ, недвижимото имущество на Мола Ибраима Серезлията жит. отъ г. Кюстендилъ а именно:

1) една воденица съ два камика, вч. с. Соволяно, Кюстенд. окол. състояща отъ половина увр. дворъ, покрита съ керамиди построена съ каменни стѣни, ширина 6 аршина, и 15 дължина, съмѣждена съ Исмаилъ Гавазева, и Хайдукъ Сулоva бахча и отъ прѣди пътъ, оцѣнена за л. тур. 40

2) нива, въ сѫщото село отъ четири увр. при съсѣди, отъ една стр. Шамлията и отъ 3 стр. пътъ, оцѣнена за л. тур. 4

3) ливада въ сѫщото село отъ петъ увр. при съсѣди, отъ три стр. Хайдукъ Суло, пътъ, и Мола Салия, оцѣнена за л. тур. 12

4) една овощна бахча въ с. Соволяно, отъ шестъ увр. при съсѣди, Давитка Мановъ, Иванчо Мирасчийски, Мола Мехмедъ и рѣка, оцѣнена за лир. тур. 30

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ, за 86 лир. тур. срѣщу дългътъ му отъ 162 $\frac{1}{2}$ лир. тур. съ лихвата имъ до послѣдно исплащане а всичките разноски, както съдебни, тъй и ония които ще послѣдватъ до испълнение рѣшението.

Желающитъ да купятъ, можатъ да разглеждатъ формалностите на настоящата продажба въ канцеларията отъ часътъ 8—12 предъ пладнѣ и отъ 1—4 слѣдъ пладнѣ освѣнъ празнични дни.

г. Кюстендилъ 5 априль 1882 год.

I-й Съдебенъ Преставъ: А. Богдановъ.

3—(458)—3

Русенска митрополия

ПРИЗОВКА.

№ 98.

Доростолската и Червенска митрополия призовава Страти Стелянъ (гъркъ, касапинъ) ожененъ за Маринка Иванова въ Силистра и живущъ преди една година въ Галацъ, а сега съ неизвестно мястоожителство, да се представи на митрополията за разглеждане тѣжбата на жена му която иска раздѣлна книга отъ него, слѣдъ 6 мѣсеци отъ троекратното публикуване настоящата призовка въ „Държавният Вѣстникъ“; въ случай на неявяване ще се позволи на жена му Маринка Иванова да постъпи въ други бракъ.

Русе 8 априли 1882 година.

Изъ канцеларията на митрополията.

3—(478)—3

ПРИЗОВКА.

№ 99.

Доростолската и Червенска митрополия призовава Христа Тодоровъ отъ Сарнивой (Русенска околия), който отъ седемъ год. е забѣгналъ въ Румания, съ неизвестно мястоожителство, и оставилъ жена си Гуна Чернева съ три маловъзрастни дѣца, да се представи въ митрополията слѣдъ 2 мѣсеци отъ троекратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за разглеждане тѣжбата на жена му Гуна Чернева, която иска разводна книга отъ него; въ случай на неявяване, ще се позволи на жена му Гуна Чернева да постъпи въ други бракъ.

г. Русе 8 априли 1882 год.

Изъ канцеларията на митрополията

3—(479)—3